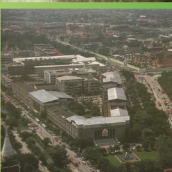
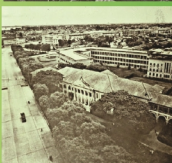

21 เมษายน
วันศาลยุติธรรม

Hi Court จุฬารศาลฎีกา

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 มีนาคม - เมษายน 2559

บก.ทักษาย

สวัสดิ์ครับท่านผู้อ่าน จุลสารฉบับนี้คณะทำงานของเราได้เลือกหน้าปกด้วยภาพอาคารศาลยุติธรรมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ให้เราได้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลง เพราะในเดือนเมษายนนี้ มีวันสำคัญของเราชาวศาลยุติธรรม คือ วันที่ 21 เมษายน 2559 ซึ่งเป็นวันสถาปนาศาลยุติธรรม ซึ่งครบรอบ 134 ปีแล้ว โดยทางสำนักงานศาลได้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย อาทิ การสัมมนาทางวิชาการ ที่เชื่อมโยงสู่ประกาศเกียรติคุณให้แก่ข้าราชการศาลยุติธรรม และลูกจ้างประจำดีเด่น ประจำปี 2559 พิธีสงฆ์ ถวายภัตตาหารและจตุปัจจัยไทยธรรมแด่พระสงฆ์ พิธีพราหมณ์ บวงสรวงสักการะขอพรศาลาศาลยุติธรรม และการแข่งขันกีฬา เป็นต้น ส่วนบทความต่าง ๆ ในจุลสารฉบับนี้ เรายังคงมีเนื้อหาสาระน่าสนใจเหมือนเดิม หวังว่าท่านผู้อ่านทุกท่านคงได้รับประโยชน์จากการอ่านจุลสารฉบับนี้นะครับ

จิระพัฒน์ พันธุ์ทวี
บรรณาธิการ

21 เมษายน

วันศาลยุติธรรม

คณะทำงาน

ที่ปรึกษา : นายวิรัช ชินวินิจกุล
บรรณาธิการ : นายจิระพัฒน์ พันธุ์ทวี
ผู้ช่วยบรรณาธิการ : นายคมกฤช เทียนพัด
นางนริศรา ศรีวิทย์ รางแดง นางสาวสุวัฒนา จิตสมานกุล
จัดทำโดยศูนย์วิชาการงานคดี : นางสาวสิริเชม บุญเพ็ง
กลุ่มงานข้อมูลวิชาการกฎหมาย : นางสาวสุธินี ฤกษ์วาทินกุล
นางสาวทักษพร ทองเพชร นายอมรธรรม แยมผล
นางสาวนันทนาทวี ภู่อุดแสง นายคมภูพัฒน์ ปรีดาศักดิ์
นางสาวสิริภัทร อุดาการ นายสุเชษฐ ชาติชาคร
กลุ่มงานประชาสัมพันธ์ : นายสกลธี เวียงนุ่ม (ออกแบบ)
นายไกรฤทธิ์ ชินทองคำ นายอมรชัย ทรัพย์สุจริต
นางสาวพรประภา ทรงฤกษ์ (พิสูจน์อักษร)

สารบัญ

กฎหมายใหม่	3
บทความพิเศษ ทำโลโก้เล็กทรอนิกส์	4-5
“การนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการปล่อยชั่วคราว”	
ฎีกาคุยใหม่ “ข้อพิจารณาในการขอเฉลี่ยทรัพย์ ?”	6-7
ชีวิตดีดี “เมื่อนำธรรมะมาปรับใช้กับการทำงาน”	8-9
รอบรู้ศาลฎีกา	10-11
น่านสาระ “มาตรฐานจริยธรรมของข้าราชการ ความเป็นกลางทางการเมือง”	12-13
มิติใหม่ในการดำเนินคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ของเจ้าหน้าที่รัฐ (ตอน 2)	14-15
คดีธรรม / คำคมสอนใจ	16

โดย... สิริภัทร์ อุดาการ

1. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2558

หน้า 1 เล่ม 132 ตอนที่ 127 ก ราชกิจจานุเบกษา
30 ธันวาคม 2558

โดยที่ปัจจุบันมีการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ มาใช้ในการบังคับตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา สมควรให้นำอุปกรณ์ดังกล่าวไปใช้ในการติดตามตัวผู้ถูกปล่อยชั่วคราว ถ้ามีการทำลายอุปกรณ์ดังกล่าวหรือทำให้ใช้การไม่ได้ไม่ว่าโดยวิธีใด ให้สันนิษฐานว่าผู้ถูกปล่อยชั่วคราวนั้นหนีหรือจะหลบหนี และมีให้เรียกหลักประกันเกินสมควร เพื่อให้ผู้ต้องหาและจำเลยมีโอกาสดำเนินการปล่อยชั่วคราวมากขึ้น อีกทั้งสมควรกำหนดให้มีการส่งตรวจการบังคับตามสัญญาประกันหรือลดจำนวนเงินที่ต้องใช้ตามสัญญาประกันโดยคำนึงถึงความสามารถของผู้ประกันในการติดตามผู้ต้องหาหนี รวมทั้งความเสียหายที่เกิดขึ้นว่ามียกเว้นเพียงใด และแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การบังคับตามสัญญาประกันในกรณีที่ต้องมีการบังคับคดีโดยเจ้าพนักงานบังคับคดี กรมบังคับคดี เพื่อให้การบังคับตามสัญญาประกันมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยการส่งหมายเรียกและคำฟ้องตั้งต้นคดีแก่จำเลย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของจำเลยนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2558

หน้า 3 เล่ม 133 ตอนที่ 5 ก ราชกิจจานุเบกษา
14 มกราคม 2559

ตามมาตรา 83 สัตต แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 28) พ.ศ. 2558 ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้ออกข้อกำหนดดังกล่าว

3. พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559

หน้า 1 เล่ม 133 ตอนที่ 6 ก ราชกิจจานุเบกษา
18 มกราคม 2559

เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นเวลานานแล้ว ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพื่อให้การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและการปฏิบัติต่อผู้ต้องกักขังได้มาตรฐาน สอดคล้องกับหลักทางทางด้านสิทธิมนุษยชนถูกต้องเหมาะสม และบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2559

หน้า 1 เล่ม 133 ตอนที่ 10 ก ราชกิจจานุเบกษา
29 มกราคม 2559

สืบเนื่องจากมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2558

5. ประกาศคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรม พ.ศ. 2559

หน้า 9 เล่ม 133 ตอนที่ 11 ก ราชกิจจานุเบกษา
4 กุมภาพันธ์ 2559

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรม เพื่อให้เหมาะสมกับการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่ศาลยุติธรรมตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ

กิลอเล็กทรอนิกส์

โดย... นันทนาดี ภูสุตแสง

การนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการปล่อยชั่วคราว

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้มีการแก้ไขโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2558 ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา 108 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจสั่งให้ปล่อยชั่วคราวหรือศาลจะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับที่อยู่หรือเงื่อนไขอื่นใดให้ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวปฏิบัติ หรือในกรณีที่ผู้นั้นยินยอมจะสั่งให้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดที่สามารถใช้ตรวจสอบหรือจำกัดการเดินทางของผู้ถูกปล่อยชั่วคราวก็ได้ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการหลบหนี หรือภัยอันตราย หรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น แต่ถ้าผู้ถูกปล่อยชั่วคราวมีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ แม้ผู้นั้นยินยอม จะสั่งให้ใช้อุปกรณ์ดังกล่าวได้ต่อเมื่อผู้นั้นมีพฤติการณ์ที่อาจเป็นภัยต่อบุคคลอื่นอย่างร้ายแรง หรือมีเหตุสมควรประการอื่น” และให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 117 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

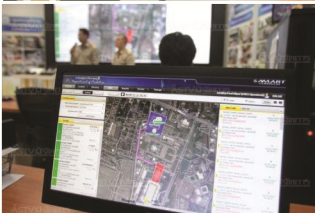

“ในการมีที่คำสั่งให้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดตามมาตรา 108 วรรคสาม กับผู้ต้องหาหรือจำเลยใด ถ้าปรากฏว่าอุปกรณ์ดังกล่าวถูกทำลายหรือทำให้ใช้การไม่ได้ไม่ว่าโดยวิธีใด ให้สันนิษฐานว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นหนีหรือจะหลบหนี”

อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring) คือ อุปกรณ์ที่ใช้ควบคุมผู้กระทำความผิด ประกอบด้วย ตัวอุปกรณ์ส่งสัญญาณ (Transmitter Device) โดยจะใช้ติดตัวผู้กระทำความผิดมีลักษณะคล้ายนาฬิกาข้อมือ หรือสายนาฬิกาข้อมือข้อมือข้อเท้า ตัวอุปกรณ์รับสัญญาณ (Receiver Unit) และศูนย์ควบคุมกลาง (Monitoring Center) เมื่อผู้กระทำความผิดสวมใส่อุปกรณ์ดังกล่าวก็จะสามารถตรวจสอบความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับสถานที่และเวลาของผู้ที่สวมใส่ได้

Electronic Monitoring

การแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการปล่อยชั่วคราวก็เนื่องมาจากปัจจุบันได้มีการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้บังคับในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เช่น การคุมประพฤติผู้กระทำความผิดสมควรให้นำอุปกรณ์ดังกล่าวไปใช้ในการติดตามตัวผู้ถูกปล่อยชั่วคราว โดยมีให้เรียกหลักประกันเกินสมควร เพื่อให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีโอกาสได้รับการปล่อยชั่วคราวมากขึ้น ลดความเหลื่อมล้ำในผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีฐานะยากจน ทำให้เกิดความเป็นธรรมและเท่าเทียมกัน ในสังคม ทั้งนี้การนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือ EM มาใช้มีเงื่อนไขว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยต้องยินยอมให้เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจสั่งให้ปล่อยชั่วคราวหรือศาลสั่งให้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดที่สามารถใช้ตรวจสอบหรือจำกัดการเดินทางได้ หากผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่ยินยอมก็จะเป็นเงื่อนไขสำคัญในการพิจารณาการปล่อยชั่วคราว

การนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือ EM มาใช้ในการปล่อยชั่วคราวถือเป็นการพัฒนาอีกขั้นของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย แต่อย่างไรก็ตามการนำวิธีการดังกล่าวมาใช้อาจมีความเสี่ยงที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะหลบหนี ทั้งยังมีค่าใช้จ่ายสูงในการจัดซื้ออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งขณะนี้ทางสำนักงานศาลยุติธรรมกำลังศึกษาเรื่องระบบประเมินความเสี่ยงก่อนที่จะมีการปล่อยชั่วคราวและได้มีการตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบการปล่อยชั่วคราวและบังคับคดีผู้ประกัน เพื่อศึกษาข้อมูลดังกล่าวต่อไป

EM

ข้อพิจารณาในการขอเฉลี่ยทรัพย์สิน ?

1. กรณีที่หนี้ตามคำพิพากษายังไม่ถึงที่สุด

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7576/2538

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 290 ได้บัญญัติถึงการใช้สิทธิของเจ้าหนี้ที่จะยื่นคำขอเฉลี่ยทรัพย์สินได้ไว้แต่เพียงว่าจะต้องเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา และให้ยื่นคำขอก่อนสิ้นระยะเวลาสิบวันนับแต่วันขายทอดตลาดหรือจำหน่ายทรัพย์สินซึ่งตามความในบทมาตราดังกล่าว ไม่ได้กำหนดว่าจะต้องเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาเมื่อคดีถึงที่สุดกรณีจึงไม่จำเป็นต้องรอให้คดีถึงที่สุดก่อนเจ้าหนี้ก็มีสิทธิยื่นคำร้องขอเพื่อที่จะยังให้ได้รับรองคุ้มครองและบังคับตามสิทธิของตนโดยบทบัญญัติของมาตรานี้ได้ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 290 วรรคสองเป็นบทบัญญัติที่คุ้มครองเจ้าหนี้ ข้ออ้างที่ว่าจำเลยยังมีทรัพย์สินอื่นที่ผู้ร้องสามารถเอาชำระหนี้ได้ซึ่งเป็นข้อโต้แย้งระหว่างเจ้าหนี้ด้วยกัน จำเลยผู้เป็นลูกหนี้ย่อมจะยกขึ้นโต้แย้งไม่ได้

2. เจ้าหนี้ตามคำพิพากษตามสัญญาประนีประนอมยอมความ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4105/2533

เจ้าหนี้ตามคำพิพากษตามสัญญาประนีประนอมยอมความ แม้จำเลยยังไม่ได้ผัดนัดตามสัญญายอมก็มีสิทธิขอเฉลี่ยทรัพย์สินของจำเลยที่โจทก์นำคดีไว้ได้

3. ยังไม่ได้ขอให้ศาลออกคำบังคับและยังไม่ได้ขอออกหมายบังคับคดี

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 698/2518

ผู้ร้องเป็นเจ้าของที่ดินตามคำพิพากษาของจำเลยในคดีอีกเรื่องหนึ่ง ยังไม่ได้ขอให้ศาลออกคำบังคับและยังไม่ได้ขอออกหมายบังคับคดีภายใน 10 ปี นับแต่วันมีคำพิพากษา แต่ภายใน 10 ปี นั้นปรากฏว่าเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ยึดทรัพย์สินของจำเลยไว้แทนโฉนดซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาคดีนี้ ผู้ร้องย่อมจะยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นซ้ำอีกไม่ได้ ได้แต่ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ร้องเช่าเฉลี่ยในทรัพย์สินนั้นหรือเงินที่ได้จากการขายหรือจำนำทรัพย์สินนั้น ผู้ร้องจึงไม่จำเป็นต้องขอให้บังคับคดีในคดีของตน และเมื่อผู้ร้องเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของจำเลยแล้วแม้ผู้ร้องจะยังไม่ได้ขอให้ศาลออกคำบังคับ ผู้ร้องก็มีสิทธิร้องขอให้ตนเช่าเฉลี่ยได้ ดังนั้น เมื่อผู้ร้องได้ยื่นคำขอเช่นว่านี้ก่อนสิ้นระยะเวลา 14 วัน นับแต่วันขายทอดตลาดหรือจำนำทรัพย์สินนั้นแล้ว หนี้ตามคำพิพากษาของผู้ร้องจึงไม่ขาดอายุความหรือขาดอายุการบังคับคดี และเมื่อโจทก์ได้ร้องขอให้บังคับคดีนี้ภายใน 10 ปี นับแต่วันมีคำพิพากษา และผู้ร้องก็ขอเช่าเฉลี่ยภายใน 10 ปี นับแต่วันมีคำพิพากษาคดีของผู้ร้องและภายในระยะเวลาที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 290 กำหนดไว้แล้ว แม้จะล่วงพ้น 10 ปี นับแต่วันมีคำพิพากษา การบังคับคดียังไม่แล้วเสร็จก็ไม่ทำให้คำร้องขอเฉลี่ยทรัพย์ของผู้ร้องสิ้นผลไป

4. หากในขณะระยะเวลาที่กำหนดให้ลูกหนี้ปฏิบัติตามคำบังคับยังไม่ครบกำหนด

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1562/2499

ไม่มีบทบัญญัติใดที่จะห้ามมิให้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในระหว่างที่จำเลยจะปฏิบัติตามคำบังคับอยู่ยื่นขอส่วนเฉลี่ยจากเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาที่นำยึดทรัพย์สินของลูกหนี้ไว้แล้ว

เมื่อนำธรรมะมาปรับใช้กับการทำงาน

โดย... สุธินี ฤกษ์ชินกุล

การนำ “ธรรมะ” หรือ หลักธรรมของพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างบรรยากาศการทำงานที่พึงประสงค์ คือ งานสัมฤทธิ์ ชีวิตร่มเย็น “ธรรมะ” ที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ตามบทบาทของแต่ละคนในหน่วยงาน/องค์กร จึงแตกต่างกัน เพื่อให้แต่ละคนรู้จัก “ทำหน้าที่” ของตนอย่างถูกต้อง ชีวิตของผู้คนในหน่วยงาน/องค์กร ก็จะมีบรรยากาศของการทำงานที่มีความสุข ประสิทธิภาพในการทำงานก็ดีขึ้นไปด้วย

ธรรมะสำหรับการทำงานร่วมกัน

“งาน” ทุกอย่างไม่สามารถทำสำเร็จด้วยคนเดียวเพียงคนเดียว ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจซึ่งกันและกัน ธรรมะสำหรับการทำงานร่วมกัน คือ สังคหวัตถุ 4 ซึ่งหมายถึง หลักธรรมที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวหัวใจของผู้อื่น ผูกไมตรี และเอื้อเฟื้อเกื้อกูลกัน หลักธรรมในสังคหวัตถุ 4 ประกอบด้วย

1. ทาน : เกื้อกูลกันด้วยการให้ หมายถึง การให้ การเสียสละ หรือการเอื้อเฟื้อแบ่งปันของของตนเพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่น ไม่ตระหนี่ถี่เหนียว ไม่เป็นคนเห็นแก่ได้ฝ่ายเดียว ดังนั้น การทำงานจะต้องช่วยเหลือกัน แบ่งปัน ไม่เห็นแก่ตัว รวมถึงการมีน้ำใจที่ดีต่อกัน

2. ปิยวาจา : ใช้วาจาประสานไมตรี หมายถึง การพูดจาด้วยถ้อยคำที่ไพเราะอ่อนหวาน พูดด้วยความจริงใจ ไม่พูดหยาบคาย ก้าวร้าว พูดในสิ่งที่ตนเป็นประโยชน์และเหมาะสมกับกาลเทศะ ดังนั้น การทำงานร่วมกันจะต้องพูดหรือปรึกษาร่วมกันโดยยึดถือหลักเกณฑ์ 4 ประการ คือ 1) เว้นจากการพูดเท็จ 2) เว้นจากการพูดส่อเสียด 3) เว้นจากการพูดคำหยาบ และ 4) เว้นจากการพูดเพ้อเจ้อ และที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ จะต้องพูดหรือเจรจากันด้วยไมตรีและความปรารถนาดีต่อกัน

3. อັถตถจริยา : ร่วมสร้างสรรค์อุดมการณ์ หมายถึง การส่งเสริมให้ทุกชนิดหรือการปฏิบัติในสิ่งที่ตนเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ดังนั้น การทำงานร่วมกันจะต้องช่วยเหลือกันด้วยกำลังงาน (กาย) กำลังความคิดและกำลังทรัพย์

4. สมานัตตา : ร่วมทุกข์ร่วมสุขในทุกคราว หมายถึง การเป็นผู้มีความสม่ำเสมอ หรือมีความประพฤติเสมอกันเสมอไป ดังนั้น การทำงานร่วมกันจะต้องถือคติว่า “มีสุขร่วมเสพ มีทุกข์ร่วมต้าน” และผู้ทำงานร่วมกันทุกคนจะต้องไม่ถือตัว มีความเสมอภาค วางตนเสมอกันเสมอไป ทำให้เป็นที่น่ารัก น่าเคารพนับถือ และนำไปสู่ความร่วมมือช่วยเหลือ รวมถึงการให้ท่านให้คงเส้นคงวา มีความมั่นคงในอารมณ์ (Maturity) หรือการมี EQ ที่ดี

ธรรมะสำหรับผู้บริหาร

ธรรมะที่เหมาะสมสำหรับผู้บริหาร คือ พรหมวิหาร 4 ซึ่งหมายถึง ธรรมของพรหม หรือ ธรรมของท่านผู้เป็นใหญ่ เป็นหลักธรรมที่จะช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา สามารถปกครองดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาหรือลูกน้องให้มีความสุข และมีขวัญกำลังใจที่จะทำงานให้มีประสิทธิภาพได้มากที่สุด โดยหลักธรรมในพรหมวิหาร 4 ประกอบด้วย

1. เมตตา : ความรัก หมายถึง รักที่มุ่งเพื่อปรารถนาดี ปรารถนาให้ผู้อื่นเป็นสุข ผู้บริหารควรมีความรัก ความปรารถนาต่อผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยการให้คำแนะนำ สั่งสอนหรืออบรม ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำงานและความประพฤติที่เหมาะสมและดีงาม รวมถึงการใช้ผู้ใต้บังคับบัญชาให้เหมาะสม (ถูก) กับวัย งานและความถนัด

2. **กรุณา :** ความสงสาร หมายถึง ความปรารถนาให้ผู้อื่นพ้นทุกข์ ผู้บริหารควรมีความกรุณาต่อผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยการให้ความช่วยเหลือ แบ่งปันน้ำใจหรือสงเคราะห์ทั้งทางด้านวัตถุ กำลังกายและกำลังใจรวมถึงการจัดสรรสวัสดิการและผลประโยชน์แกือกุศลต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับความเป็นอยู่ของผู้ใต้บังคับบัญชา

3. **มูติตา :** ความยินดีเมื่อผู้อื่นได้ดี หมายถึง ความปรารถนาให้ผู้อื่นมีความสุข ความเจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไปไม่มีโอ้อวดโอ้อวดริษยา ผู้บริหารควรสนับสนุนและแสดงออกถึงความยินดีเมื่อผู้ใต้บังคับบัญชา (รวมถึงครอบครัว) มีความสุขหรือมีความเจริญก้าวหน้าในชีวิตการทำงานและชีวิตครอบครัว รวมถึงการเชิดชูด้วยรางวัลและแบ่งปันด้วยน้ำใจ

4. **อุเบกขา :** ความวางเฉย หมายถึง การวางใจเป็นกลาง ผู้บริหารควรมีความปรารถนาดีต่อผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยการช่วยเหลือให้พ้นทุกข์/มีความสุขในลักษณะที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ด้วยความยุติธรรม ไม่ลำเอียงหรืออคติต่อผู้ใดผู้หนึ่งเพราะรัก ไม่ชอบ (เกลียด) เกลา และกลัว

ธรรมะสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

ธรรมะที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงาน คือ อิทธิบาท 4 ซึ่งหมายถึง ธรรมแห่งความสำเร็จ ผู้ปฏิบัติงานหรือคนทำงานคือ ผู้ที่ถูกรับมอบหมายให้ทำงานจากผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา ซึ่งผู้ปฏิบัติงานหรือคนทำงานทุกคนต่างก็ปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในการทำงานด้วยกันทุกคน โดยหลักธรรมในอิทธิบาท 4 ประกอบด้วย

1. **ฉันทะ :** ความพอใจ หมายถึง ความรักงาน พอดีกับงานที่ทำอยู่ ผู้ปฏิบัติงานจะต้องชอบหรือศรัทธาในงานที่ทำอยู่ จะต้องพอใจที่จะทำและมีความสุขที่ได้ทำงานที่ได้รับมอบหมาย

2. **วิริยะ :** ความพากเพียร หมายถึง ความขยันหมั่นเพียรกับงาน ผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีความขยันหมั่นเพียรในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งหมั่นฝึกฝนตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. **จิตตะ :** ความเอาใจใส่ หมายถึง ความเอาใจรับผิดชอบงาน ผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีจิตใจหรือสมาธิจดจ่อกับงานที่ทำ รวมถึงมีความรอบคอบและความรับผิดชอบในงานที่ทำอย่างเต็มที่ปราศจากสิ่ง

4. **วิมังสา :** ความสอดส่องในเหตุและผล หมายถึง การพิจารณาพิเคราะห์และใช้ปัญญาตรวจสอบงาน ผู้ปฏิบัติงานจะต้องทำงานด้วยปัญญา ด้วยสมองคิด รวมถึงการมีความเข้าใจในงานอย่างลึกซึ้งทั้งในแง่ขั้นตอนและผลสำเร็จ/ผลสัมฤทธิ์ของงาน

ส่งท้ายฉบับนี้ด้วยธรรมะดีดีกับการทำงาน ด้วยคำพระที่ว่า

“ธรรมะในงามกับธรรมะในใจไม่ได้แยกจากกันเลย
เราจะเอาธรรมะมาใส่ในงานได้ก็ต่อเมื่อ
เรามีธรรมะอยู่ในใจเป็นต้นทุนอยู่ก่อน
ขณะเดียวกันเมื่อใส่ธรรมะเข้าไปในงาน
ให้ธรรมะกลมกลืนไปกับวิธีทำงาน
และให้ธรรมะซึมซาบไปในความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน
งานนั้นเองจะช่วยบ่มเพาะธรรมะในใจเรา
ให้เจริญงอกงามและทำให้เรามีความสุข”

พระไพศาล วิสาโล

ที่มา : <http://www.learntripitaka.com/>
<http://hilight.kapook.com/view/49884>
<http://www.visalo.org/book/dhammaNaiNanNew.htm>

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ Steven Van Uytsel อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยคิวชู ประเทศญี่ปุ่น เข้าเยี่ยมคารวะและร่วมสนทนากับนายวีระพล ตั้งสุวรรณ ประธานศาลฎีกา ณ ห้องรับรองของประธานศาลฎีกา อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2559

H.E. Mr. Kirill Barsky เอกอัครราชทูตสหพันธรัฐรัสเซีย ประจำประเทศไทยและคณะเข้าเยี่ยมคารวะนายวีระพล ตั้งสุวรรณ ประธานศาลฎีกา เพื่อแนะนำตัวตามพิธีทางการทูตและหารือเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างคณะผู้แทนศาลฎีกาของทั้งสองประเทศในอนาคต รวมไปถึงความร่วมมือด้านกฎหมายระหว่างสหพันธรัฐรัสเซียและประเทศไทย ณ ห้องรับรองของประธานศาลฎีกา อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2559

H.E. Mr. Glyn T. Davies เอกอัครราชทูตวิสามัญผู้มีอำนาจเต็มแห่งสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย เข้าเยี่ยมคารวะนายวีระพล ตั้งสุวรรณ ประธานศาลฎีกา ณ ห้องรับรองของประธานศาลฎีกา อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2559

H.E. Mr. Ha Hung Cuong รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามพร้อมคณะเข้าเยี่ยมคารวะประธานศาลฎีกา ในกรณีนี้ ประธานศาลฎีกาได้โปรดมอบหมายให้ นายชาติชาย อัครวิบูลย์ รองประธานศาลฎีกา เป็นผู้แทนให้การต้อนรับ โดยได้มีการสนทนาในเรื่องต่าง ๆ จากนั้นได้มอบของที่ระลึกและถ่ายภาพที่ระลึกร่วมกัน ณ ห้องประชุมศาลยุติธรรม อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2559

ศาลฎีกาได้จัดการอบรมเรื่อง “การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” รุ่นที่ 1 ให้แก่ข้าราชการศาลยุติธรรมและเจ้าหน้าที่ในศาลฎีกา ณ ห้องประชุมใหญ่ศาลฎีกา อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ เมื่อวันที่ 21 - 22 และวันที่ 25 - 27 มกราคม 2559

ศาลฎีกาได้จัดประชุม เรื่อง “ซักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับ การดูแลและบำรุงรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง” โดยมี ข้าราชการศาลยุติธรรมและเจ้าหน้าที่ในศาลฎีกาเข้าร่วมอภิปราย ณ ห้องประชุมใหญ่ศาลฎีกา อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2559

นายวีระพล ตั้งสุวรรณ ประธานศาลฎีกา ได้มีดำริเห็นชอบ ให้เชิญประชุมผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา และผู้พิพากษาในกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาเพื่อหารือข้อราชการ เรื่อง “การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการพิจารณาพิพากษาคดีของกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา” ณ ห้องประชุมใหญ่ศาลฎีกา อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2559

ศาลฎีกาได้จัดการอบรม เรื่อง “ธรรมะพัฒนาจิตใจของ ข้าราชการศาลยุติธรรมและเจ้าหน้าที่ในศาลฎีกา” ให้แก่ข้าราชการศาลยุติธรรมและเจ้าหน้าที่ในศาลฎีกา บรรยายธรรมโดยพระครูพิศาลจริยาภิรม เจ้าอาวาสวัดประดู่ จังหวัดสมุทรสงคราม ณ ห้องประชุมใหญ่ศาลฎีกา อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2559

โดย... อมรรธรรม แยมมก

มาตรฐานจริยธรรมของข้าราชการ ความเป็นกลางทางการเมือง

“มาตรฐาน” คือ สิ่งที่ดีเอาเป็นหลักสำหรับเทียบกำหนด
“มาตรฐานทางจริยธรรม” คือ สิ่งที่ดีเอาเป็นหลักสำหรับ
เทียบกำหนดทางจริยธรรม (ETHICAL STANDARD) หรือที่นิยม
แปลความหมายกันว่า ข้อกำหนดทางจริยธรรมที่รวบรวมขึ้นไว้เป็น
“ประมวลจริยธรรม”

“ประมวล” คือ การรวบรวม

“จริยธรรม” (ETHICS) คือ การอันพึงประพฤติโดยถูกต้อง
ตามสภาพ (นามธรรม)

“ประมวลจริยธรรม” คือ ข้อกำหนดทางจริยธรรมที่รวบรวม
กันไว้ (CODE OF ETHICS)

“พฤติกรรมทางจริยธรรม” คือ การกระทำที่เป็นไปทาง
จริยธรรม

“คุณธรรม” คือ สิ่งกำกับจิตใจและเกิดผลเป็นพฤติกรรม

คนที่มีคุณธรรม คือ คนที่มีสิ่งกำกับจิตใจในเรื่องความดี
ความจริงและความงาม

คนที่ไร้คุณธรรม คือ คนที่มีสิ่งกำกับจิตใจในเรื่องความชั่ว
ความเท็จและความอับลัทธิ

ทำไมข้าราชการจึงต้องมีจริยธรรมข้าราชการ

- งานราชการเป็นการบริการสาธารณะโดยส่วนราชการ
ต่าง ๆ เป็นการใช้อำนาจรัฐในการปฏิบัติงาน

- ข้าราชการได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ กำกับ ดูแล
จัดการ ตัดสินใจเกี่ยวกับการให้ทรัพย์สินสาธารณะและทรัพย์สิน
ของชาติ

- ข้าราชการเป็นผู้ให้บริการสาธารณะเพื่อให้เกิดประโยชน์
สุขต่อประชาชนชาวไทยและประเทศชาติ

ดังนั้น ข้าราชการจึงต้องถูกคาดหวังให้เป็นผู้ที่มีจริยธรรม
ขั้นสูงและต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักจริยธรรมเหนือกว่าประโยชน์
ส่วนตน

***ความสำคัญของการมีคุณธรรมและจริยธรรมของ
ข้าราชการ***

1. เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย
2. เพื่อธำรงเกียรติและศักดิ์ศรี
3. เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผล
4. เพื่อความเป็นธรรมในสังคม
5. เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
6. เพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม

มาตรฐานทางจริยธรรมนั้น เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก
เราจะสังเกตได้จาก พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551
ได้บัญญัติเน้นไว้ในหลายมาตราด้วยกัน เช่น

มาตรา 34 การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือน ต้องเป็นไป
เพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ และความ
คุ้มค่าโดยให้ข้าราชการปฏิบัติราชการอย่างมีคุณภาพ **คุณธรรม** และ
คุณภาพชีวิตที่ดี

มาตรา 72 ให้ส่วนราชการมีหน้าที่ดำเนินการให้มีการ
เพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจแก่ข้าราชการพลเรือน
เพื่อให้ข้าราชการพลเรือนสามัญ มีคุณภาพ **คุณธรรม จริยธรรม**
คุณภาพชีวิต มีขวัญ และกำลังใจในการปฏิบัติราชการให้เกิดผล
สัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.
กำหนด

มาตรา 73 ผู้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตนต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาอย่างมี**คุณธรรม** และเที่ยงธรรม และเสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาดำรงตนเป็นข้าราชการที่ดี

ในสังคมที่มีเครื่องขึ้นในเรื่องของคุณธรรม ได้แก่

- ศาสนธรรม
- ศิลธรรม
- จริยธรรม
- จริยธรรมเฉพาะกลุ่ม เฉพาะวิชาชีพ
- หลักนิติธรรม (กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ)
- หลักธรรมภิบาล - บรรษัทภิบาล
- เกณฑ์ทางสังคม (ขนบธรรมเนียม ประเพณี มารยาท)
- พระบรมราโชวาท
- คำสอนจากครอบครัว

ในบริบทของสังคมไทยในปัจจุบันที่มีความขัดแย้งทางความคิด ความแตกแยก การเลือกฝั่งเลือกข้าง ข้าราชการซึ่งเป็นข้าของแผ่นดิน ต้องประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีของคนในสังคม ให้ประชาชนได้เห็นความดีในฐานะที่ข้าราชการเป็นผู้รับใช้ประชาชน จึงต้องรักษามาตรฐานทางจริยธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของ “ความเป็นกลางทางการเมือง”

ความเป็นกลางทางการเมือง

สังคมไทยมักเข้าใจผิดว่า “ความเป็นกลางทางการเมือง” คือ การที่ข้าราชการต้องไม่มีความเห็นทางการเมือง จะต้องอยู่ตรงกลางระหว่างความดีกับความเลว หรือจะต้องปล่อยให้การเมืองและการกระทำผิดทางการเมืองเป็นเรื่องของนักการเมืองเท่านั้น ใครจะทำความผิดหรือถูกอย่างไรไม่ต้องสนใจหรือเข้าไปเกี่ยวข้อง เพราะเกรงว่าจะมีผลกระทบต่อนตนเองหรือผู้อื่น หรือเป็นการเข้าข้างบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

แต่ในหลักการของกฎหมายที่ถูกต้องนั้น ข้าราชการจะต้องระลึกว่าข้าราชการมิใช่พลโลกของรัฐบาลหรือคนรับใช้ของนักการเมือง แต่เป็นข้าราชการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และข้าราชการ

ของประชาชน ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องดำรงไว้ซึ่งความถูกต้องและผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนส่วนรวม การอ้างว่าข้าราชการต้องวางตัวเป็นกลางทางการเมือง ต้องวางตัวอยู่เฉย ๆ นั้น จึงเป็นการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบต่อประเทศ

ดังนั้น หากว่ามีภาระหน้าที่ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเกิดขึ้น เพราะการเพิกเฉยหรือเปิดทางให้มีการกระทำผิดหรือฝ่าฝืน จึงไม่ถือว่าเป็นการวางตัวเป็นกลางทางการเมือง เพราะในการทำหน้าที่ของข้าราชการนั้น ข้าราชการจะต้องมีจิตสำนึกที่ดีและมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ โดยต้องแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่ และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน และไม่นำความสัมพันธ์ส่วนตัว ไม่ว่าจะเป็นญาติพี่น้อง พรรคพวก เพื่อนฝูง หรือผู้มีบุญคุณส่วนตัว มาประกอบการใช้ดุลยพินิจที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานราชการ หรือการบริหารงานบุคคลภาครัฐ

โดยสรุปกล่าวคือ ความเป็นกลางทางการเมืองของข้าราชการนั้น มิได้หมายความว่าข้าราชการจะไม่สามารถแสดงความคิดเห็นหรือแสดงบทบาททางการเมืองได้ หากแต่จะกระทำภายใต้ ๆ ที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาถึงความเหมาะสมหรือใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ ให้อธิบายเรื่องส่วนบุคคลที่ไม่กระทบต่อหน้าที่ราชการ

เวลาแล้วหรือยังที่ข้าราชการทุกท่านจะร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสียสละ เพื่อให้เกิดความชอบธรรม ตามแนวทางปฏิบัติตามพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่งพระราชทานแก่ข้าราชการพลเรือนเนื่องในโอกาสวันข้าราชการพลเรือน ปีพุทธศักราช 2548 ความว่า “ข้าราชการผู้ปฏิบัติบริหารงานของแผ่นดิน จะต้องรู้ตระหนักแนบในการสละ อันได้แก่ การสละสำคัญสองประการคือสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมที่ยิ่งใหญ่และเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัวประการหนึ่ง กับสละความคิดจิตใจต่ำทรามต่าง ๆ อีกประการหนึ่ง จึงจะเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของคนทั้งปวงและสามารถดำรงตำแหน่งหน้าที่อย่างมีเกียรติมีศักดิ์ศรีและมีความเจริญมั่นคงตลอดไป”

Corruption and Misconduct of a Public Officer Case

PART 2

ทัชพร ทองเพชร เรียบเรียง

ความตอนที่ได้กล่าวถึงที่มาเกี่ยวกับปัญหาทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่อยู่ในอำนาจของแผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐในศาลอาญา ในตอนที่ 2 นี้จะขอยกกล่าวถึงประเภทของคดีทุจริตและการดำเนินคดีอาญาในคดีทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐ

การทุจริตคอร์รัปชัน คือ การใช้อำนาจหรืออิทธิพลในตำแหน่งหน้าที่ ที่ตนเองมีอยู่เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ตนเองญาติพี่น้อง หรือพวกพ้อง การทุจริตมีอยู่ในทุกระดับ ตั้งแต่การเมืองในระดับประเทศ ระดับท้องถิ่น ระดับข้าราชการ ตลอดจนการทุจริตในภาคเอกชนที่เข้ามาร่วมงานภาครัฐ

การทุจริตคอร์รัปชันแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่
(1) การทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อเอื้อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(2) การทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้าง มักจะพบในการฮั้วประมูลโครงการระหว่างภาครัฐและเอกชน

(3) การทุจริตในการสืบทอดผูกขาด

(4) การทุจริตโดยการทำลายระบบตรวจสอบอำนาจรัฐ เป็นการดำเนินการให้บุคคลที่มีสายสัมพันธ์กับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเข้าไปดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระที่มีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

ทั้งนี้ เนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐเป็นปัญหาที่สำคัญและเร่งด่วน ก่อความเสียหายอย่างมากมายมหาศาลต่อประเทศ แต่ในอดีตที่ผ่านมาการจะดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความยุ่งยากและใช้ระยะเวลานาน เพราะการดำเนินกระบวนการพิจารณาจะใช้ระบบเดียวกับการดำเนินคดีอาญาโดยทั่วไป

ด้วยเหตุนี้ในมาตรา 98/1 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 จึงได้กำหนดให้ศาลดำเนินการพิจารณาพิพากษาต่ออาญาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา 275 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม โดยใช้ระบบไต่สวน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยการดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยใช้ระบบไต่สวนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา 275

TOGETHER
WE CAN STOP CORRUPTION !!!

ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2556 ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินคดีทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีประสิทธิภาพในการแสวงหาข้อเท็จจริงและได้ข้อความจริงในการพิจารณาพิพากษา และการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษมีความรวดเร็วในการพิจารณาคดี ที่ความไม่อาจที่จะประวิงคดีได้ และทำให้คดีได้ข้อเท็จจริงที่รอบด้านครบถ้วน ถ้ามีหลักฐานฟังได้ว่าจำเลยกระทำความผิดถึงลงโทษได้ การสงสัยไม่แน่ใจว่าจำเลยทำผิดหรือไม่ จึงไม่น่ามีได้ เพราะถ้าสงสัยศาลก็ต้องค้นหาความจริงจนถึงที่สุดให้สิ้นสงสัย ถ้าค้นหาความจริงจนที่สุดแล้ว ไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอ ก็พิพากษายกฟ้องไป อันถือเป็นมิติใหม่ในการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐในศาลยุติธรรม

BREAK THE CORRUPTION CHAIN

ปัสสยวาท กัส
ยัสสทิสบางสิ่ง
ปัสสยตังบางอย่าง

ธรรมภาวนาธรรม